

ΔΕΙΓΜΑ 4

ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ

ΝΑΥΤΙΛΙΑ ΚΑΙ ΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ
ΤΟ 19ο ΑΙΩΝΑ

Αποθήκες διαμετακομιστικού εμπορίου

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ

Ένας «κανόνας» της ιστορικής γεωγραφίας¹ θέλει τα σημαντικά λιμάνια να αποτελούν όχι μόνο κόμβους των θαλάσσιων συγκοινωνιών, αλλά και απολήξεις χερσαίων δρόμων μιας εκτεταμένης ενδοχώρας.² Φυσικά, κάθε κανόνας έχει και εξαιρέσεις, καθώς, πέρα από τον καθοριστικό ρόλο της γεωγραφίας, συχνά η ιστορική συγκυρία αποδεικνύεται εξίσου καθοριστικός παράγοντας για τη δημιουργία μεγάλων λιμανιών. Ασφαλώς το φαινόμενο της αστικής ανάπτυξης στις περιπτώσεις αυτές έχει ημερομηνία λήξης, αυτή

κατά την οποία οι συγκυριακοί παράγοντες θα πάψουν να λειτουργούν.

Η Σύρος, ένα μικρό νησί των Κυκλαδών στο σταυροδρόμι της ανατολικής Μεσογείου, πληρούσε ανέκαθεν μόνο την πρώτη από τις προϋποθέσεις του κανόνα που προαναφέρθηκε, καθώς κατείχε μια εξαιρετικά ευνοϊκή θέση ως προς τους άξονες των θαλάσσιων συγκοινωνιών.³ Όμως, παρά την κομβική αυτή θέση στο παραδοσιακό σύστημα συγκοινωνιών, ποτέ δεν είχε αναπτυχθεί στη Σύρο ένα μείζον αστικό κέντρο.

Κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας, η ιδιότητα του κατακτημένου συνεπαγόταν για τους Έλληνες ποικίλες εξαρτήσεις, γεγονός που τους ανάγκαζε να εργάζονται πρώτα και κύρια για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων των κυριάρχων, εντασσόμενοι στα εμποροναυτιλιακά κυκλώματα που διαχειρίζονταν το κρατικό εμπόριο. Όμως, από το δεύτερο μισό του 18ου αιώνα η άνοδος της διεθνούς ζήτησης για την αγροτική παραγωγή της Ανατολής ευνόησε τους Έλληνες εμποροναυτικούς,⁴ δίνοντας ώθηση στην αύξηση του αριθμού ελληνικής ιδιοκτησίας πλοίων. Ιδιαίτερα σημαντική για τους ελληνικούς ναυτότοπους⁵ είναι η περίοδος του έντονου αγγλογαλλικού ανταγωνισμού, που κορυφώθηκε στο διάστημα 1756-1813. Η προσωρινή απομάκρυνση των γαλλικών πλοίων από την ανατολική Μεσόγειο έδωσε τη δυνατότητα στα ελληνικά πλοία να αναλάβουν τις μεταφορές που μέχρι τότε εκτελούσαν οι Γάλλοι.

Μετά την έκρηξη της Επανάστασης, η καταστροφή της Χίου, το 1822, και των Ψαρών, το 1824, είχαν ως αποτέλεσμα να συρρεύσουν στη Σύρο, που τέθηκε τότε υπό την προστασία Γάλλων και Αυστριακών, πρόσφυγες από τα νησιά αυτά, καθώς και από τον ευρύτερο χώρο του Αιγαίου, άνθρωποι με σημαντική εμπειρία στο εμπόριο και τη ναυτιλία. Έτσι, συγκροτήθηκε εκεί ένα ισχυρό ναυτιλιακό κέντρο, η Ερμούπολη. Από το

Άποψη της Σύρου, όπως απεικονίζεται σε γκραβούρα του 19ου αι.

Δημαρχείο Ερμούπολης. Έργο του Γερμανού αρχιτέκτονα Ε. Τσίλερ

όνομα που της έδωσαν οι οικιστές της, το 1826, φαίνεται ότι η νέα πόλη, που διαμορφώθηκε κοντά στο λιμάνι, προσανατολίστηκε αρχικά στον Κερδώ Ερμή.

 «Ελληνικό Μάντσεστερ αποκαλούσαν τη Σύρα οι ξένοι εισαγωγείς βαμβακέμποροι, και στον ξακουστό ταρσανά της, όπου και ο παπούς μου κι ο πατέρας μου ήταν πρωτομαστόροι μέσα σ' ένα ασκέρι από χίλιους

τόσους εργάτες, σκαρώθηκαν κι αρματώθηκαν χιλιάδες ιστιοφόρα υψηλής ποιότητας. Το Νηολόγιο της Σύρας στα 1834-1864 αριθμούσε 4.103 καράβια, βγαλμένα όλα σχεδόν από τα ναυπηγεία της, και τα έσοδα απ' τα Τελωνεία της με τις πελώριες αποθήκες κάλυπταν σχεδόν όλα τα έξδα του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. [...]»

Ρίτα Μπούμη-Παππά, *Η Χρυσώ*,
Εκδόσεις Καρανάσπ, 1984.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

I Οργάνωση του σχεδίου εργασίας (project)

► Διατήρωση των θέματος

Οι προσλαμβάνουσες των μαθητών επιτρέπουν να προτείνουμε τον τίτλο «Ερμούπολη: Ναυτιλία και αστική ανάπτυξη το 19ο αιώνα» για το σχέδιο εργασίας που σκοπεύουμε να υλοποιήσουμε.

► Πηγή αφόρμησης

Ως πηγή αφόρμησης είναι δυνατόν να ληφθεί ο προβληματισμός για την προέλευση και τη σημασία του ονόματος της Ερμούπολης.

► Σκοποί

1. Να γνωρίσουν οι μαθητές τον ιδιαίτερο ρόλο που έπαιξαν στη διαμόρφωση της Ερμούπολης κατά τις πρώτες δεκαετίες μετά την απελευθέρωση η ιστορική συγκυρία, η γεωγραφική θέση της Σύρου, η επαγγελματική ενασχόληση με τη ναυτιλία και το εμπόριο.
2. Να αποκτήσουν δεξιότητες σε θέματα μελέτης στατιστικών δεδομένων, συλλογής, καταγραφής και επεξεργασίας πληροφοριακού υλικού για τον αστικό χώρο.
3. Να προσεγγίσουν βιωματικά το παρελθόν του τόπου τους και να εκτιμήσουν τη σπουδαιότητα και προσφορά του κατά τα πρώτα βήματα του νεοσύστατου ελληνικού κράτους.

► Άξονες

1. Παράγοντες της ναυτιλιακής ακμής και κάμψης της Ερμούπολης το 19ο αι.
2. Η αποτύπωση της ακμής της πόλης στο αστικό πολεοδομικό και αρχιτεκτονικό περιβάλλον.
3. Το αστικό πνεύμα στην πνευματική ζωή της Ερμούπολης του 19ου αι.

► Ενδεικτικές ομάδες εργασίας

Οι θεματικοί άξονες θα καλυφθούν με ομάδες εργασίας, συγκεκριμένα προσδιορισμένες, οι οποίες θα αναλάβουν (ενδεικτικά):

- Να ερευνήσουν και να αξιοποιήσουν το σχετικό με το θέμα τους αρχειακό υλικό.
- Να συγκεντρώσουν φωτογραφικό υλικό: φωτογραφίες από προσωπικά αρχεία, φωτογραφικές συλλογές σε παλαιότερες και σύγχρονες εκδόσεις, επιτόπια φωτογράφηση οικοδομημάτων ή περιοχών ιδιαίτερου ενδιαφέροντος (δραστηριότητα που πρέπει να ενθαρρύνεται) για αντιπαραβολή του χθες και του σήμερα. (Τεχνολογία, Οικιακή Οικονομία)
- Να ερευνήσουν τον τοπικό τύπο (συγκεκριμένης περιόδου, με συγκεκριμένα ερωτήματα) για να τεκμηριώσουν την κάλυψη ενός θέματος, όπως π.χ.: «η απεργία του 1897: το πριν και το μετά», ώστε να μπο-

ρούν να εντάξουν το επιμέρους στο γενικότερο ιστορικό πλαίσιο της εποχής. (Ιστορία, Γλώσσα)

- Να καταγράψουν τους ναυτικούς όρους οι οποίοι χρησιμοποιούνται ακόμη στο νησί. (Γλώσσα)
- Να δημιουργήσουν πίνακες, «πίτες» ή διαγράμματα με βάση τα ευρήματά τους έπειτα από έρευνα σε κάποιο θέμα, π.χ. να διερευνήσουν την καταγωγή των κατοίκων της Σύρου, όπως απηχείται μέσα από τα επώνυμά τους. (Οικιακή Οικονομία, Μαθηματικά)

- Να εντοπίσουν και να καταγράψουν τις λογοτεχνικές αναφορές στη Σύρο του 19ου αι. (Γλώσσα, Λογοτεχνία)
- Να πάρουν συνέντευξη από κάποιον αρμόδιο στο Νεώρι της Σύρου, ώστε να δοθεί η σημερινή κατάσταση στο ναυπηγεπισκευαστικό τομέα στο νησί σε αντιπαραβολή με το παρελθόν. Επίσης, με κάποιον που εργάζόταν στο θέατρο (όπερα) της Σύρου. (Προφορική Ιστορία)

II Ανάπτυξη των αξόνων σε δραστηριότητες

ΑΞΟΝΑΣ 1

Παράγοντες της ναυτιλιακής ακμής και κάμψης της Ερμούπολης το 19ο αι.

1. Να συγκεντρώσετε πληροφορίες από τη βιβλιογραφία για τη ναυπηγική δραστηριότητα στη Σύρο, τις τεχνικές και τα επαγγέλματα που εμπλέκονταν στη ναυπήγηση ιστοφόρων σκαφών. (Τεχνολογία)
2. Να δημιουργήσετε γλωσσάρι ναυτικών όρων που χρησιμοποιούνται σήμερα στο νησί. (Γλώσσα)
3. Να προσδιορίσετε και να αξιολογήσετε το ρόλο του γεωγραφικού παράγοντα στην εξέλιξη της Σύρου. (Γεωγραφία)
4. Να περιγράψετε την ιστορική συγκυρία που συνέβαλε ώστε η Σύρος να παίξει σημαντικό ρόλο για την οικονομία του τόπου

Άποψη του Νεωρίου και των μηχανουργείων της Σύρου

κατά το 19ο αι. (Ιστορικά γεγονότα, δημογραφικές συνέπειες, ανθρώπινο κεφάλαιο)

5. Να διερευνήσετε την ονομασία, τη συγκρότηση, το μέγεθος και το χαρακτήρα της Ερμούπολης. Να τη συγκρίνετε με ανάλογες πόλεις της Ελλάδας και της Ευρώπης κατά το 19ο αι., με βάση τον πληθυσμό και την οικονομική δραστηριότητα. (Ιστορία, Γεωγραφία)
6. Να απεικονίσετε στο χάρτη, βάσει των πληροφοριών των σχετικών πηγών, τα συγκοινωνιακά δίκτυα (εμπορικούς δρόμους) στα οποία εντασσόταν η Ερμούπολη το 19ο αι. (Γεωγραφία)
7. Να διερευνήσετε την καταγωγή των κατοίκων της Σύρου, όπως απηχείται μέσα από τα επώνυμά τους. Να δημιουργήσετε πίνακες, «πίτες» ή διαγράμματα με τις σχετικές επισημάνσεις. Να εντάξετε τα ευρήματά σας στο ευρύτερο ιστορικό πλαίσιο το οποίο θα ερμηνεύσει τις μετακινήσεις και την εγκατάσταση των διάφορων ομάδων. (Γεωγραφία, Δημογραφία)
8. Να σχηματίσετε κατάλογο με τους σημαντικότερους οικονομικούς παράγοντες της Ερμούπολης κατά το 19ο αι. (Διερεύνηση βιβλιογραφική, τύπος, αρχειακά έγγραφα)
9. Να επισημάνετε στον τοπικό τύπο της εποχής πληροφορίες που αναφέρονται σε

επαγγέλματα σχετικά με τη ναυτιλία και να δημιουργήσετε θεματολόγιο. (Ανθρώπινο κεφάλαιο)

10. Να συγκεντρώσετε πληροφορίες για ναυτιλιακές επιχειρήσεις της Σύρου που εγκαταστάθηκαν στον Πειραιά. (Οικονομική Ιστορία)

ΑΞΟΝΑΣ 2

Η αποτύπωση της αιμής της πόλης στο αστικό πολεοδομικό και αρχιτεκτονικό περιβάλλον

1. Να δημιουργήσετε φωτογραφική συλλογή παλαιών κτιρίων της Άνω πόλης και της Ερμούπολης. Να διαμορφώσετε κριτήρια για την κατηγοριοποίησή τους. (Αρχιτεκτονική)
2. Να δημιουργήσετε μητρώο των νεοκλασικών κτιρίων, συλλέγοντας πληροφορίες από αρχειακές και άλλες πηγές σχετικά με την αρχική χρήση τους, τους αρχιτέκτονες, τα δημιουργήματά τους σε άλλες περιοχές της χώρας. Ποια η χρήση τους σήμερα; (Αρχιτεκτονική, Βιογραφία)
3. Να εντοπίσετε μνημεία της βιομηχανικής

κληρονομιάς της Ερμούπολης. Ποιες δραστηριότητες αναπτύχθηκαν σ' αυτά; Ποια η κατάσταση των μνημείων σήμερα; (Αρχιτεκτονική)

4. Να προτείνετε μέτρα και κίνητρα για την προστασία, τη διατήρηση και την ανάδειξη της Άνω Χώρας στη Σύρο. (Περιβάλλον)

ΑΞΟΝΑΣ 3

Το αστικό πνεύμα στην πνευματική ζωή της Ερμούπολης του 19ου αι.

1. Ποια έντυπα εκδόθηκαν στην Ερμούπολη; Να συγκεντρώσετε πληροφορίες για εκδότες και τυπογραφεία. (Ιστορία, Εκδοτική)
2. Να συγκεντρώσετε πληροφορίες για τους πνευματικούς δημιουργούς και τους καλλιτέχνες του 19ου αι. που σχετίζονται με τη Σύρο, καθώς και για την απήχηση του έργου τους. (Τέχνες, Βιογραφία)
3. Από τον τύπο της εποχής και άλλες πηγές να συγκεντρώσετε πληροφορίες και φωτογραφικό υλικό για την καλλιτεχνική ζωή στη Σύρο το 19ο αι. (Τέχνες)

III Ενδεικτική σύνθεση των αποτελεσμάτων των δραστηριοτήτων του άξονα 1

Παράγοντες της ναυτιλιακής αιμής και κάμψης της Ερμούπολης κατά το 19ο αι.

 «Η Μεσόγειος δεν είναι καν μία θάλασσα, είναι ένα “σύμπλεγμα θαλασών”: θάλασσες κατάμεστες από νησιά, που διακόπονται από χερσονήσους και περιβάλλονται από δαντελώτες ακτές. Η ζωή της είναι ανακατεμένη με τη ζωή της στεριάς, η ποίησή της είναι περισσότερο από το μισό ποιμενική, οι ναύτες της κάποιες στιγμές είναι αγρότες. Η Μεσόγειος είναι η θάλασσα της ελιάς και των αμπελώνων, αλλά και των στενών κωπίλατων σκαφών και των στρογγυλών εμπορικών πλοίων. Δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε την ιστορία της από τον στεριανό κόσμο που την περιβάλλει, όπως δεν μπορούμε να αποσπάσουμε τον πηλό από τα χέρια του τεχνίτη που τον πλάθει».

F. Braudel, *η Μεσόγειος*, τόμ. Α', μτφρ. Κλ. Μισοτάκη, ΜΙΕΤ, Αθίνα 1991, σσ. 9-10.

Το πλήρωμα του α/π «Τσιροπινάς»

Βασικό ερώτημα: *Ποιοι ήταν οι ουσιαστικοί παράγοντες που συνετέλεσαν στην ανάπτυξη και την κάμψη της ναυτιλίας της Σύρου κατά το 19ο αιώνα;*

Ομάδες εργασίας. Οι δραστηριότητες 1 και 4 αποτελούν αντικείμενο διερεύνησης μιας ομάδας εργασίας. Οι δραστηριότητες 2, 8 και 10

αποτελούν το θέμα εργασίας της δεύτερης ομάδας. Οι δραστηριότητες 3, 5, 6 και 7 αποτελούν το θέμα εργασίας της τρίτης ομάδας, ενώ η δραστηριότητα 9 θα απασχολήσει ξεχωριστή ομάδα. Επισημαίνεται ότι η δραστηριότητα 7 (επώνυμα – καταγωγή) θα μπορούσε από μόνη της να αποτελέσει ένα μικρό σχέδιο εργασίας.

Άποψη του λιμανιού της Σύρου

Το παλαιότερο κτίριο του Νεαρίου, περί το 1900

Το Νεάριο σε πρόσφατη φωτογραφία

Όταν δημιουργήθηκε το ελληνικό κράτος, η οικονομία βρισκόταν σε κατάσταση υπανάπτυξης, ενώ ουσιαστικά μόνο στα παράλια και τα νησιά του Αιγαίου λειτουργούσαν κάποιες μορφές εξελιγμένης εμπορικής δραστηριότητας, κυρίως λόγω της επικοινωνίας που εξασφάλιζαν οι θαλάσσιοι δρόμοι. Εξάλογου τα σημαντικότερα οικονομικά κέντρα του ελληνισμού είχαν παραμείνει εκτός των ορίων της χώρας, η οποία ουσιαστικά διέθετε δύο μόνο εμπορικά κέντρα, την Πάτρα και την Ερμούπολη. Η τελευταία είχε αναδειχθεί μόλις κατά την προηγούμενη δεκαετία σε ισχυρό ναυτιλιακό κέντρο, συγκεντρώνοντας από ολόκληρο το χώρο του Αιγαίου ανθρώπους με εμπειρία και γνώσεις στα θέματα του ναυτικού εμπορίου.

Με τη δημιουργία λοιπόν του ελληνικού κράτους δόθηκε στους Έλληνες εμπόρους και πλοιοκτήτες η δυνατότητα να καθορίζουν με σχετική αυτονομία την οργάνωση και τη λειτουργία του δικού τους εμπορικού στόλου. Ειδικότερα η Σύρος αναδεικνύεται κατά την εποχή αυτή σε σημαντικό **κέντρο διαμετακομιστικού εμπορίου** της νοτιανατολικής Μεσογείου, καθώς συνδεόταν με τη Μαύρη Θάλασσα, την Κωνσταντινούπολη, την Αλεξάνδρεια και τα λιμάνια της δυτικής Μεσογείου.

Οι σημαντικότεροι «Συριανοί» καραβοκύρηδες ιστιοφόρων⁶ ήταν Χιώτες, Ψαριανοί, Κασιώτες, Ανδριώτες, Λέριοι, Σαντορινοί, Σαμιώτες αλλά και Υδραιοί και Σπετσιώτες. Όλοι αυτοί ήταν κατά κύριο λόγο οργανωμένοι σε κλειστά επαγγελματικά κυκλώματα που τους παρείχαν άμεση εξυπηρέτηση στη λειτουργία των ναυτιλιακών τους επιχειρήσεων, ιδιαίτερα στη στελέχωση των πλοίων τους με συντοπίτες.⁷ Έτσι, η Σύρος, πιλή διεύδυνσης των βιομηχανικών προϊόντων της δυτικής Ευρώπης στην αγορά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας,⁸ εξελίσσεται σε πόλο έλξης καραβοκύρηδων και εφοπλιστών.

Στο λιμάνι της Ερμούπολης δημιουργούνται κατά την εποχή αυτή υποδομές για την ομαλή διεξαγωγή του διαμετακομιστικού εμπορίου και την ανάπτυξη του εμπορικού

στόλου, όπως κεντρικές αποθήκες και ταρσανάδες. Στα ναυπηγεία της, όπου μόνο το 1835 ναυπηγήθηκαν εκατό πλοία, δημιουργήθηκε κατά κύριο λόγο ο πρώτος εμπορικός στόλος της χώρας. Από το 1834 ως το 1867 είχαν εγγραφεί στο νηολόγιο της Ερμούπολης 4.103 πλοία, τα περισσότερα από τα οποία προήλθαν από τα ναυπηγεία του νησιού.

Καθημερινά έπλεαν στο λιμάνι ιστιοφόρα, μεταφέροντας εμπορεύματα των τριών ηπείρων. Αυτή η δραστηριότητα συνέβαλε στη συσσώρευση κεφαλαίων, που επέτρεψαν επενδύσεις στη ναυπήγηση πλοίων και περαιτέρω επέκταση των ναυτιλιακών επιχειρήσεων.⁹ Οι σημαντικότεροι τραπεζίτες της Ερμούπολης ήταν Χιώτες έμποροι, οι οποίοι αποδείχθηκαν πολύ σημαντικοί για την εξέλιξη της ναυτιλίας στη Σύρο αλλά και στην Ελλάδα γενικότερα. Η πόλη διέθετε ασφαλιστικές εταιρείες, χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, αντιπροσώπους διεθνών νηογνωμόνων, ελληνικές και ξενόγλωσσες εφημερίδες, ενώ το 1836 ιδρύθηκε Εμπορικό Επιμελητήριο.

Η ανάδειξη της Σύρου σε **ναυτιλιακό κέντρο** συντέλεσε στην ανάπτυξη ποικίλων βιομηχανικών και βιοτεχνικών δραστηριοτήτων στο νησί. Η βυρσοδεψία υπήρξε ο κλάδος με τη μεγαλύτερη ανάπτυξη στη Σύρο, όπου οι τεχνικές κατεργασίας δερμάτων εξελίσσονται και τα παραγόμενα προϊόντα προωθούνται στην εσωτερική αγορά και το εξωτερικό. Παράλληλα αναπτύσσονται οι κλάδοι της σαπωνοποιίας, της οινοπνευματοποιίας, της βαφικής και της παιγνιοχαρτοποιίας, ενώ εκατοντάδες γυναίκες ασχολούνται με την οικοτεχνία κατασκευής μαντιλιών (καλεμκεριά).

Η έντονη **ναυπηγική και εμπορική δραστηριότητα** συνοδεύεται από ανάλογη δημογραφική ανάπτυξη. Το 1821 το λιμάνι, κάτω ακριβώς από την παλιά «Άνω πόλη», είχε μόλις 150 κατοίκους. Στη διάρκεια της Επανάστασης η πληθυσμιακή αύξηση, με την εγκατάσταση προσφύγων από τις λοιπές περιοχές του Αιγαίου, είναι θεαματική,

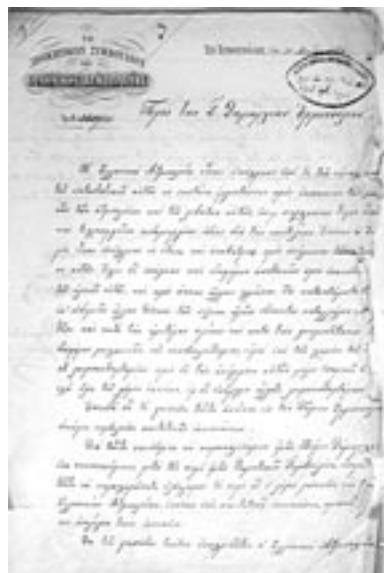
και το 1828 ο πληθυσμός της Ερμούπολης ανέρχεται σε 13.805 κατοίκους, αύξηση που θα συνεχιστεί στη διάρκεια των επόμενων δεκαετιών, χωρίς να επηρεαστεί από την αναβάθμιση του Πειραιά, επινείου της πρωτεύουσας από το 1834. Το 1850 ο πληθυσμός της Ερμούπολης θα πλησιάσει τις

Το α/π «Ευάγγελος» του Θεόδωρου Πάγκαλου

Το λιμάνι της Ερμούπολης, το 1843

Έγγραφο του ΔΣ της Ελληνικής Ατμοπλοΐας προς το Δημαρχείο Ερμουπόλεως για τη χορήγηση άδειας λειτουργίας νεωρίου

ΑΡΙΘΜΟΣ ΠΟΝΤΟΠΟΡΩΝ ΙΣΤΙΟΦΟΡΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΠΟ ΝΑΥΠΗΓΗΣΗΣ

Τόπος ναυπήγησης	1845	1850	1855	1860	1865	1870
Σύρος	110	405	413	283	414	789
Γαλαξείδι	95	152	126	151	235	337
Σπέτσες	26	88	79	51	89	197
Σκόπελος/Σκιάθος	11	50	57	32	48	103
Κάσος	16	65	66	42	65	93
Α. Σύνολο	258	760	741	559	851	1.519
Β. Σύνολο ελληνόκτητου στόλου	949	1.360	1.240	1.075	1.289	2.330
A/B	27%	56%	60%	52%	66%	65%

Πηγή: Τζελίνα Χαρλαμπή και Νίκος Βλασσόπουλος, *Ποντοπόρεια, 1830-1940. Ποντοπόρα ιστιοφόρα και ατμόπλοια από την ίδρυση των ελληνικού κράτους μέχρι τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο*, ΕΛΙΑ, Αθήνα 2002.

20.000 ψυχές, χάρη στην ιδιαίτερη οικονομική ανάπτυξη, το διαμετακομιστικό εμπόριο και τη ναυτιλία.¹⁰

Η ανοδική πορεία της παραδοσιακής ναυπηγικής δραστηριότητας στην Ερμούπολη αρχίζει να επιβραδύνεται από την εποχή της επικράτησης της ατμοπλοΐας. Το τεχνολογικό επίτευγμα της κατασκευής στην Ερμούπολη το 1853-54 του πρώτου μικρού ατμόπλοιου στην Ελλάδα, αν και στέφθηκε από επιτυχία, δεν είχε συνέχεια. Δύο χρόνια αργότερα, ομάδα εμπόρων της διασποράς, με τη βοήθεια της Εθνικής Τράπεζας, δημιούργησε την πρώτη μετοχική ατμοπλοϊκή εταιρεία της Ελλάδας, την «Ελληνική Ατμοπλοΐα», με έδρα την Ερμούπολη. Παρά τα προβλήματα που αντιμετώπισε μέχρι την οριστική διάλυσή της το 1892, πρόσφερε σημαντικό έργο και ήταν ζωτικής σημασίας για το νέο ελληνικό κράτος.

Τα αίτια του σταδιακού μαρασμού της Ερμούπολης είναι δυνατόν να εντοπιστούν στην απουσία κεφαλαίων, τεχνολογικών υποδομών ανταγωνιστικών προς τα ναυπηγεία του εξωτερικού και στην έλλειψη τε-

χνογνωσίας. Όμως, πέρα από την τεχνολογία, ήδη και η γεωγραφία αναλάμβανε τον ιστορικό της ρόλο. Η προνομιακή γεωγραφική θέση που απολάμβανε η Σύρος κατά την περίοδο της άνθησης άλλαξε, όταν με τη διώρυξη του Ισθμού της Κορίνθου, ο Πειραιάς απόκτησε τις προϋποθέσεις να εξελιχθεί στο πρώτο λιμάνι της χώρας. Εντούτοις, μέχρι τα τέλη του 19ου αι. η Σύρος και τα ναυπηγεία της συνεχίζουν να δραστηριοποιούνται έντονα. Είναι, εξάλλου, αξιοσημείωτο ότι η αντικατάσταση των ιστιοφόρων με ατμόπλοια πραγματοποιήθηκε σταδιακά με κεφαλαία Συριανών κεφαλαιούχων. Οι σημαντικότεροι από αυτούς ήταν οι οικογένειες Βαφειαδάκη, Καλβοκορέση, Μαυρογορδάτου, Νεγροπόντη, Πάγκαλου, Τσιροπινά και Φουστάνου. Πολλοί, όμως, από τους πλοιάρχους που χρηματοδοτήθηκαν μετεγκαταστάθηκαν σταδιακά στον Πειραιά. Μέχρι το τέλος του 19ου αι. η Ερμούπολη διατήρησε την πρώτη θέση μεταξύ των ελληνικών ναυπηγείων, ενώ το 1893 ναυπηγήθηκε εκεί εξ ολοκλήρου το πρώτο μεγάλο ελληνικό ατμόπλοιο. Η οικο-

νομική κρίση που θα ακολουθήσει θα έχει ως συνέπεια την εγκατάλειψη της Ερμούπολης από αρκετούς εμπόρους, ναυτικούς και άλλους εργαζομένους στο ναυπηγείο, με αποτέλεσμα να παρατηρηθεί μείωση του πληθυσμού.

Παρά τη ραγδαία ανάπτυξη του Πειραιά, η Ερμούπολη αποτελούσε στις αρχές του 20ού αι. σημαντικό ναυτιλιακό κέντρο, το οποίο όμως σταδιακά παρακμάζει. Η πόλη, που γνώρισε την πρώτη οικονομική κρίση με την ανάπτυξη των ατμοπλοϊκών συγκοινωνιών και τον περιορισμό της ιστιοφόρου ναυτιλίας, από τα τέλη του 19ου αι. παραχώρησε τη θέση που κατείχε στο διαμετακομιστικό εμπόριο στα νέα κέντρα του εξαγωγικού εμπορίου, τον Πειραιά και την Πάτρα. Μετά τον Α' Παγκόσμιο πόλεμο, με την επικράτηση της ατμοπλοΐας, τη διάνοιξη του Ισθμού της Κορίνθου και την κατασκευή σιδηροδρομικών γραμμών που συνέ-

δεαν την πρωτεύουσα με τις μεγάλες ελληνικές πόλεις, το λιμάνι της Ερμούπολης οδηγήθηκε στην παρακμή.

Τμήμα οροφογραφίας από το αρχοντικό Ράλλη

ΠΗΓΕΣ – ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

I. Οικονομική και κοινωνική εξέλιξη της Ερμούπολης

Μέχρι της εθνικής ημών επαναστάσεως η Σύρος ήτον αισήμαντος και ολίγον κατοικημένην και πτωχήν, μη έχουσα παιδείαν και τέχνας, ούτε ναυτιλίαν. Ακμάζει δε αφ' ης συνωκίσθησαν εν αυτή φεύγοντες των βαρβάρων την καταδρομήν, Χίοι, Σμυρναίοι, Κυδωνιείς, Ψαρριανοί και άλλοι Έλληνες πανταχόθεν [...].

Και ο μεν Ερμούπολις περιέχει 22.000 σταθερών κατοίκων, πολλούς παροίκους και παρεπιδημούντας και πολλά εμπορικά και βιομηχανικά καταστήματα. Η κατάστασις της πόλεως ταύτης και υλική και ηθική βελτιούται οσημέραι επαισθιτώς. Οι Ερμούπολίται είναι λαός αγχίνους, φιλομαθής, φίλεργος, εύτακτος, φιλόπατρις, επιχειρηματικός, αγαθοποιός, αφελών και τιμών αλπ-

θώς διά των προτερημάτων τούτων και την νίσον και το Αιγαίον και το έθνος [...].

Η ναυπηγία της Ερμούπολεως αφελεί πολύ την πόλιν ταύτην και πολλαχώς. Αυτή εδώ γίνεται αρίστη και συμφέρουσα διά την καλήν των πλοίων κατασκευήν και την οικονομίαν της δαπάνης εις το πρόχειρον της αναγκαιότητος ύλης και των αναγκαίων πιστώσεων, τέλος δε διά το κεντρικόν της θέσεως, εν τω Αιγαίω. Ήκμασε δε η ναυτιλία αυτή μάλιστα κατά τα έτη 1846 και 1847, και παρέσχε εις τον τόπον ικανά κεφάλαια. Κατά την λήξιν του 1850 έτους το νηπίλογιον της Ερμούπολεως περιείχε πλοία πρωτοβάθμια 245, δευτεροβάθμια 504, το όλον 749, φέροντα τόνους 93.289, και ναυτικόν πλήθος εκ 4.800 ανδρών.

Ευθύφρων, εφημ. Ένωσις,
10 Ιουνίου 1854, σ. 1.

II. Έκθεσις περί κατασκευής προκυμαίας εις Ερμούπολιν

Προς την Βουλήν

Κύριοι,

Ο πρώτιστος εμπορικός λιμένι του Κράτους, ο της Ερμούπολεως, προσβαλλόμενος υπό των ανατολικομεσημβρινών ανέμων και επαπειλούμενος υπό δυστυχημάτων, τα οποία καθ' όλην αυτών την σφοδρότητα ανεφάνησαν προ πάντων κατά τους κειμώνας των ετών 1834 και 1837, πρέπει αναγκαίως να εξασφαλισθή.

Η κυβέρνησις περί πολλού ποιουμένη την ανάπτυξιν του εμπορικού ναυτικού, ως και του συναπτυσσομένου εν Ελλάδι εμπορίου, οφείλουσα δε ιδίως να προνοήσῃ διά τους λιμένας, οίτινες ενώνουν το εν και το άλλο πλεονέκτημα, και τοιούτος είναι κατ' εξαίρεσιν ο λιμένι της Σύρου, εφρόντισεν

από του 1838 περί εξευρέσεως των καταλληλοτέρων μέσων προς αποφυγήν των δυστυχημάτων, εις τα οποία ο λιμένι ούτος κατά πάσαν σχεδόν εποίαν περίοδον κατά το μάλλον ή πάττον υπόκειται. Προς τον σκοπόν τούτον εσύστησε κατά καιρούς επιτροπάς επιφορτισμένας να γνωμοδοτήσωσι περί των μέσων τούτων [...]. Άλλα διά την πραγματοποίησιν ενός τοιούτου κατασκευάσματος απαιτείται μεγάλη δαπάνη, αναβαίνουσα κατά τους γενομένους υπολογισμούς μέχρις ενός εκατομμυρίου δραχμών ως έγγιστα. Μίαν τοσαύτην δαπάνην δεν ποδύνατο αναμφιβόλως και ούτε ώφειλε να αναλάβη ο Δήμος της Ερμούπολεως [...].

Εν Αθήναις τη 14 Ιουνίου 1849
Ο επί των Εσωτερικών υπουργός

Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Εφημ. Αίολος, 25 Ιουνίου 1849, σ. 1.

ΠΑΡΑΤΗΜΑ

I Πηγές και βιβλιογραφία

A. ΑΝΕΚΔΟΤΕΣ

- Γενικά Αρχεία του Κράτους (Υπουργείο των Εσωτερικών, ΙΧ. Μεταφορά – Επικοινωνία, φάκ. 244-245. XI. Εμπόριον, φάκ. 255-259).
- Δημοτικό Αρχείο Ερμούπολεως (Ναυπηγικά).
- Ιστορικό Αρχείο της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδος (XXV, Ναυτιλιακά, φάκ. 32, 36, 39).

B. ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΕΝΕΣ

- Βλαχογιάννης, I., Χιακόν Αρχείον, Αθήνα 1910, τόμ. 1-5.
- Λούκος, Χρήστος & Πόπη Πολέμη, Οδηγός Δημοτικού Αρχείου Ερμούπολης (1821-1949), Αθήνα 1987.
- Πρακτικά της Βουλής.

Πωλητήριο πλοίου (Σακκολέβα), Σύρα 1837

G. ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

- Αίολος
- Αστήρ των Κυκλαδων
- Ένωσις
- Ερμής
- Ερμούπολις
- Ήλιος
- Πατρίς
- Τηλέγραφος των Κυκλαδων

D. ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΕΣ

- Βικέλας, Δημήτριος, Η ζωή μου, Αθήνα 1908.
- Ελευθερίου, Μάνος, Ερμούπολη. Μια πόλη στη λογοτεχνία, Μεταίχμιο, Αθήνα 2004.
- Ελευθερίου, Μάνος, Ο καιρός των χρυσανθέμων, Μεταίχμιο, Αθήνα 2004.
- Ροϊδης, Εμμανουήλ, Συριανά διηγήματα, Αθήνα 1894.

Σημειώσεις

1. M. Derraua, *Ανθρωπογεωγραφία*, μτφρ. Γ. Πρεβεζάκης, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1987, σσ. 476-482. Για τη σύνταξη του κεφαλαίου αυτού πολύτιμη ήταν η βιοήθεια του λέκτορα του Πανεπιστημίου Αθηνών Γεράσιμου Παγκράτη τον ευχαριστούμε από καρδιάς.
2. F. Braudel, *Μεσόγειος*, τόμ. Α', μτφρ. Κλ. Μιτσοτάκη, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1991, σ. 388.
3. Γεώργιος Λεονταρίτης, *Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία*, EMNE-Μνήμων, Αθήνα 1981, σσ. 46-47, σσ. 37 κ.ε.
4. Στο ίδιο, σσ. 37 κ.ε.
5. Η λεξη «ναυτότοπος» χρησιμοποιείται ευρέως στους κύκλους της ναυτιλίας του 20ού αιώνα και δηλώνει τους τόπους που ανέπτυξαν ιδιαίτερη παράδοση στη ναυτιλία. Στο ναυτιλιακό χάρτη της εποχής της ακμής των ιστιοφόρων καταγράφηκαν πάνω από σαράντα ελληνικοί ναυτότοποι. Βλ. Τζελίνα Χαρλαύτη – Νίκος Βλασσόπουλος, *Ποντοπόρεια, 1830-1940. Ποντούρα ιστιοφόρα και ατμόπλοια από την ίδρυση του ελ-*
- ληνικού κράτους μέχρι τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ΕΛΙΑ, Αθήνα 2002.
6. Ο όρος «καραβοκύρης» (πλοιάρχος και πλοιοκτήτης) αναφέρεται στην εποχή των ιστιοφόρων, ενώ ο όρος «εφοπλιστής» στην εποχή των ατμόπλοιων. Ο όρος πλοιοκτήτης συνδέεται με την κυριότητα του πλοίου, ενώ ο όρος εφοπλιστής με την εκμετάλλευσή του.
7. Τζελίνα Χαρλαύτη, «Ιστιοφόρος ναυτιλία. Η περίοδος της μεγάλης ακμής, 1833-1871», στο *Ιστορία του Νέου Ελληνισμού 1770-2000*, Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 2003, τόμ. 4, σ. 112.
8. Βλ. Βασίλης Καρδάσης, Σύρος. *Σταυροδρόμι της Ανατολικής Μεσογείου (1832-1857)*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1987.
9. Βασίλης Καρδάσης, σ.π., σσ. 103-104.
10. E. Kolodny, «Ερμούπολις – Σύρος. Γέννησις και εξέλιξις μιας ελληνικής νησιωτικής πόλεως», *Επετηρίς της Εταιρείας Κυκλαδικών Μελετών*, 8 (1969-1970), σ. 255.

II Επιλογή βιβλιογραφίας

Αμπελάς, Τ., *Ιστορία της νήσου Σύρου από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι των καθ' ημάς*, Ερμούπολη 1874 (ανατύπωση: Χρ. Α. Καλημέρης, 1998).

Βλασσόπουλος, Γ.Σ., *Φουρτούνες και μπουνάτσες*.

Τα καράβια μας στη Μεσόγειο το 19ο αιώνα. Ανέκδοτα ημερολόγια τριών εμπορικών καραβιών, Παπαζήσης, Αθήνα 2003.

Ελευθερίου, Μ. (επιλογή κειμένων), *Ερμούπολη. Μια πόλη στη λογοτεχνία*, Μεταίχμιο, Αθήνα 2004.

—, *Ο καιρός των χρυσανθέμων*, Μεταίχμιο, Αθήνα, 2004.

Καρδάσης, Β., *Σύρος, Σταυροδρόμι της Ανατολικής Μεσογείου (1832-1857)*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1987.

—, *Από του ιστίου εις τον ατμόν. Ελληνική Εμπορική Ναυτιλία 1858-1914*, Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς, Αθήνα 1993.

—, *Έλληνες ομογενείς στη Νότια Ρωσία, 175-1861, Αλεξάνδρεια*, Αθήνα 1998.

Kolodny, E., «Ερμούπολις – Σύρος. Γέννησις και εξέλιξις μιας ελληνικής νησιωτικής πόλεως», *Επετηρίς της Εταιρείας Κυκλαδικών Μελετών*, 8 (1969-1970), σσ. 249-286.

Λούκος, Χρ., *Πεθαίνοντας στη Σύρο το 19ο αι.*, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Αθήνα 2000.

Χαρλαύτη, Τ., *Η ιστορία της ελληνόκτητης ναυτιλίας, 19ος-20ός αι.*, Νεφέλη, Αθήνα 2001.

Χαρλαύτη, Τ., & N. Βλασσόπουλος, *Ποντοπόρεια, 1830-1940. Ποντούρα ιστιοφόρα και ατμόπλοια από την ίδρυση του ελληνικού κράτους μέχρι τον Δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο*, ΕΛΙΑ, Αθήνα 2002.

Χαρλαύτη, Τ., Χαριτάτος, Μ. & Ελ. Μπενέκη, *Πλωτά. Έλληνες καραβοκύρηδες και εφοπλιστές από τα τέλη του 18ου αιώνα έως τον Β' Παγκόσμιο πόλεμο*, ΕΛΙΑ, Αθήνα 2002.

III ΤΑ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΟ 1880 (χωρητικότητας 250 Κ.Κ.Χ. και άνω)

Όνομα πλοίου	Πλοιοκτήτης	ΚΚΧ	Λιμάνι νηολόγησης
Αδελφοί Βαλλιάνου	Βαλλιάνος Π.Α.	823	Σύρος
Κεφαλονιά	Βαλλιάνος Π.Α.	710	Κεφαλονιά
Μαρή Βαλλιάνου	Βαλλιάνου Αφοί	948	Λονδίνο
Αδελφοί Βαλλιάνου	Βαλλιάνος Αφοί	832	Λονδίνο
Σπέτσες	Γουδής Π.	110	Πειραιάς
Αθήναι	Ελληνική Ατμοπλοΐα	540	Σύρος
Καρτερία	Ελληνική Ατμοπλοΐα	565	Σύρος
Πανελήνιον	Ελληνική Ατμοπλοΐα	355	Σύρος
Ύδρα	Ελληνική Ατμοπλοΐα	354	Σύρος
Επτάνησος	Ελληνική Ατμοπλοΐα	635	Σύρος
Ίρις	Ελληνική Ατμοπλοΐα	748	Σύρος
Ομόνοια	Ελληνική Ατμοπλοΐα	365	Σύρος
Βυζάντιο	Ελληνική Ατμοπλοΐα	613	Σύρος
Αιγαίο	Ελληνική Ατμοπλοΐα	520	Σύρος
Ιόνιον	Ελληνική Ατμοπλοΐα	230	Σύρος
Παρθενών	Θεοφιλάτος – Σταθάτος	853	Ιθάκη
Παρθενών	Θεοφιλάτος – Σταθάτος	853	Ιθάκη
Ιθάκη	Θεοφιλάτου Αφοί & Σία	698	Κεφαλονιά
Σοφία	Καγκελάρης Α.Ν.	324	Σύρος
Εντέρητη Λαμπτινίδη	Λαμπτινίδης	449	Γαλάτσι
Πάρης Λαμπτινίδης	Λαμπτινίδης	645	Ιθάκη
Εντέρητη Λαμπτινίδη	Λαμπτινίδης Ε.	310	Ιθάκη
Κωνσταντίνος	Μιχαλόπουλος Π.	600	Ιθάκη
Πελοπόννησος	Μπεκρής Β.	168	Ιθάκη
Αγία Σοφία	Παπαγιάννη Αφοί	1695	Λίβερπουλ
Μακεδονία	Παπαγιάννη Αφοί	2370	Λίβερπουλ
Θεσσαλία	Παπαγιάννη Αφοί	1206	Λίβερπουλ
Ρωμυλία	Παπαγιάννη Αφοί	1384	Λίβερπουλ
Κεφαλονιά	Σταθόπουλος Π.	766	Νεάπολη
Δύο Φύλοι	Φωκάς & Καλημέρης	706	Σύρος

Πηγή: Τζελίνα Χαρλαύτη και Νίκος Βλασσόπουλος, *Ποντοπόρεια, 1830-1940. Ποντοπόρα ιστοιφόρα και ατμόπλοια από την ίδρυση των ελληνικού κράτους μέχρι τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο*, ΕΛΙΑ, Αθήνα 2002.